

„SŁOWO” wstępuje we wszystkie prawa i przejmuje wszelkie obowiązki „Gazety Krajowej”.

S Ł O W O

Wychodzi codziennie z wyjątkiem dni poświęconych
Redakcja i administracja Ad. Mickiewicza 4. Tel. 228. Otwarte od 9 do 3.

Prenumerata miesięczna z dostarczeniem do domu oraz z przesyłką pocztową mk. 1000.

Cena ogłoszeń: Wiersz nonpa-sylny: przed tekstem 200 mk.; w tekście 300 mk.; za tekstem 100 mk.
W numerach świątecznych o 25 procent drożej.

TEATR
„Helios”
Wileńska 38.

Balet Wiedeński W niedzielę 13 sierpnia o g. 8.30 w.
2-gi i ostatni występ
słynnej tancerki

GERTRUDY BARRISON

Marji Rowena, Henrietty L'Eté, Wiwanny

D'Cestelle, Giuseppe Baladero. Nowy program tańców

wszystkich epok w odpowiednich kostiumach.

Tańce ze strunym kwintetem pod batutą

prof. E. Klejda. Bilety w kasie teatru „HELIOS”.

SUPERFOSFAT
ŻUŻLE THOMASA
dostarcza
SÓL POTASOWA
WILEŃSKI SYNDYKAT ROLNICZY
WILNO, ZAWALNA 9. Adres telegr. „Rolnicze”.
ODDZIAŁY W GŁĘBOKIEM I ŚWIĘCIANACH.

Zmiany i zwroty.

Wiadomości dochodzące z Warszawy i innych środowisk politycznych informują nas, że stronnictwa radykalne w obecnych wyborach nie pójdą już drogą wyborów r. 1919-ego. Nie będą popularności swych list opierać na ilości wpisanych tam analfabetów. Tak było w r. 1919, kiedy to wszystkie stronnictwa, wszystkie nie wyłączając demokracji narodowej, przechwalały się tem, że posiadają wśród swych kandydatów na posłów tylu to chłopów, tylu ślusarzy, tylu kowali, — a że nie posiadają całkiem panów, ani inteligentów.

Oczywiście samo założenie „wyższości” polegającej na nieposiadaniu inteligencji — wygląda dość groteskowo. Jednakże tak się rzecz miała w r. 1919, tak samo zresztą w r. 1922 w styczniu w ziemi Wileńskiej. Teraz ma być inaczej. Czy przyniesie nam to sanację stosunków Sejmowych? Ośmielamy się wątpić. Zarzucenie metody wysuwania półanalfabetów na pierwsze w naszym ustawodawstwie stanowiska — jest zmianą jednego tylko fragmentu demagogii politycznej, ale nie zmianą systemu.

Czem byli półanalfabeci w Sejmie. Właściwie niczem. Nadawali mu niewątpliwie niepoważny wygląd zewnętrzny. Ułamki frazesów, które podając z trybuny sejmowej zawadzały o ich głowy, były w sposób karykaturalny przekreślone i powtarzane w bufecie. Stanowili źródło mnóstwa plotek i konceptów. Ale w samej akcji politycznej, w pracy ustawodawczej nie przynosili nic dobrego, ani złego. Byli bierni, nie ujawniali inicjatywy, a szli za swymi przywódcami. Na tych przywódców spada więc cała odpowiedzialność, za wszystkie winy Sejmu ustawodawczego, za wszystkie krzywdy, które Polsce wyrządził.

Nie przemawiamy oczywiście za pozostawieniem półanalfabetów na ławach sejmowych. Ale, zdaniem naszym, usunięcie ich nie wpłynie na polepszenie sytuacji; z doświadczenia kilkoletniego wynieśliśmy smutne przekonanie, że posiadanie nawet patentu uniwersyteckiego nie daje jeszcze gwarancji, iż dany osobnik będzie

zawsze wygłaszał zdania sensowne. Przeciwnie. Wśród głoszących za reformą rolną, a ustawami z 15 i 20 lipca nie brakło nawet profesorów uniwersytetu. A przecież ustawy te są ekonomicznym absurdem, który powinien być widoczny dla każdego człowieka posiadającego jakiegokolwiek wykształcenie ekonomiczne. Przecież w powodzi książek, która wywołała reforma rolna niema ani jednej, dosłownie ani jednej, któraby też ustaw agrarnych uchwalonych przez nasz Sejm broniła poważnie i na naukowej płaszczyźnie. Niema — bo tezy te na płaszczyźnie naukowej obronił się nie dadzą.

Nie naiwni więc i popychani pionkowie stronnictw radykalnych, lecz stronnictw tych sztaby i przywódcy są odpowiedzialni za to że chłopski radykalizm przybrał tak szkodliwe dla państwa naszego formy.

Przeszło rok temu, gdy zaczynał wychodzić w Warszawie tygodnik „Polska” rozpoczęła się na jego łamach dyskusja o tem, na jakim środowisku oprzeć ruch konserwatywny polski. Profesor uniwersytetu poznańskiego, Tadeusz Brzeski, wskazał na inteligencję, jeden z wybitniejszych dziennikarzy obozu zachowawczego p. W. N. na małych rolników. Niewątpliwie ten ostatni miał dużo słuszności za sobą. Włościanin światły, uczciwy, pracowity, reprezentujący wyrobione poczucie łączności z ziemią, rodziną i religją, może się stać kiedyś podstawą państwa, jego zachowawczą podstawą. Dzisiejsze jednak doświadczenia z polityką polskiego chłopu są raczej smutne. Przy silnie wyrobionym poczuciu własności własnej, ma on absolutną atrofję, gdy chodzi o własność cudzą. O ile ruch socjalistyczny, sprzeciwiający się instytucji własności, ma za sobą całą doktrynę, cały system, zupełnie błędny zresztą, ale nie pozbawiony momentów ideowych — o tyle ruch wywłaszczeniowy stronnictw ludowych, podczas gdy te same stronnictwa w stosunku do swoich członków trzymają się oburącz zasady własności — łatwiej da się scharakteryzować na grun-

cie kodeksu karnego, niż prawa cywilnego.

Niewątpliwie jednak, gdy głód ziemi chłopu polskiego zostanie w ten lub inny sposób zaspokojony, — stanie się ten włościanin podstawą porządku prawnego na ziemi polskiej i przeciwstawą zakusom bolszewickim. Ale czy to wystarczy — aby być oparciem dla idei konserwatywnej. Zdaniem naszym nie. Konserwatyzm nie jest czemś biernym, ale czynnym. Konserwatyzm jest przede wszystkim łącznikiem pomiędzy narodową kulturą a polityką narodu. Tworzyć i kształtować ruch konserwatywny mogą tylko warstwy oświecone. Konserwatyzm jako partja, jest tem dziwnym stronnictwem, które zgóry się zręka wpływu na masę.

Jeżeli artykuł ten zaczynał się pesymistyczną oceną roli inteligencji w ruchu demagogiczno-ludowym, o tyle zakończyć go możemy spostrzeżeniami raczej optymistycznymi. Niewątpliwie wśród większości inteligencji polskiej zaczyna przemawiać przekonanie, że podsycając i organizując ciemne instynkty tłumów działa ona na własną szkodę a także na szkodę państwa i narodu polskiego. Zaczyna się rozpowszechniać pewien niesmak do powtarzania notorycznych frazesów przeciwnych zdrowemu rozsądkowi, które to frazesy składają się na całość programową niejednego z radykalnych stronnictw współczesnej Polski.

Że to nasze spostrzeżenie o zwrocie na lepsze jest słuszne, możemy tego dowiedzieć za pomocą przykładów. Wyeliminujmy z ogółu klasy oświeconej inteligencje, w ścisłym znaczeniu tego słowa, a więc inteligencje pracującą, zawodową literalną. Typowym przykładem przynależności partyjnej takiego inteligenta są dzieje niejednego warszawiaka, który w roku 1919 głosił jeszcze na liście № 2, będącą emanacją socjalizmu na inteligencję, grupą kierowaną przez wybitnych aktorów i mniej znanych malarzy. Półtora roku później grupa ta wchodzi w skład znacznie już poważniejszego stronnictwa demokratycznego. Obecnie, stronnictwo demokratyczne popiera Unję państwowo-narodową, a Unja próbuje współdziałać nawet z konserwatystami polskimi.

Stanowczy zwrot na lepsze, zwrot na prawo możliwy jest dopiero wtedy, gdy pracująca inteligencja zrozumie, że solidarność mas oświeconych oznacza zupełnie co innego, niż solidarność robotnicza lub chłopska. Nie może ona być użyta do żadnego ucisku lub wyzysku, a jedynie do ochrony cywilizacji przed rewolucją, do ochrony pracy intelektualnej i kulturalnej przed barbarzyństwem niwelacji.

O termin wyborów.

Warszawa, 10 sierpnia.

(Tel. własny). Wobec uporczywie rozsiewanych pogłosek iż wybory się nie odbędą tej jesieni, korespondent „Słowa” przesyła nam informacje, iż odnośny dekret będzie podpisany w czasie najbliższym. Przed tem jednak odbędzie się jesienna sesja obecnego Sejmu podczas której nastąpi porozumienie Rządu ze stronnictwami celem ostatecznego wyjaśnienia daty wyborów.

Dyplomacja polska.

Warszawa, 10 sierpnia.

(Tel. własny). Dziś odbyła się konferencja p. Askenazego z posłem Piltzem w sprawie mniejszości narodowych na Śląsku Cieszyńskim oraz Jaworzyny. Poseł Stefański przybywa do Warszawy w przyszłym tygodniu, a na jego miejsce zostanie jako poseł do Moskwy wyznaczony jeden z wyższych urzędników konsularnych M. Z. S.

Posiedzenie Rady Ministrów.

(Tel. własny korespondenta „Słowa”). Warszawa, 10 sierpnia.

Dziś po południu odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Omawiano na niem sprawy administracyjne, oraz polityki zagranicznej. Po ukończeniu narad prezydent Nowak zdał relacje z ich przebiegu Marszałkowi Państwa.

Podział Pasa Neutralnego.

WARSZAWA, 10.VIII. (A.W.). W końcu sierpnia ma przybyć do Warszawy Komisja Delimitacyjna Ligi Narodów celem wykonania uchwały Ligi Narodów, dotyczącej rozgraniczenia Pasa Neutralnego. Wbrew przypuszczeniom w skład Komisji nie wejdzie gen. Chardigny.

Wielki Książę Cyryl — pretendentem do tronu rosyjskiego.

WIEDEŃ, 10.VIII. (A.W.). „Neues Wiener Tageblatt” podaje, że Wielki Książę Cyryl złożył oświadczenie, w którym twierdzi, że o ile Mikołaj II nie żyje, to zgodnie z prawem dziedziczenia jest on głową carskiej rodziny Romanowych i pretendentem do tronu. Wielki Książę Cyryl byłby szczęśliwy, gdyby Mikołaj Mikołajewicz objął dowództwo armji rosyjskiej. Król włoski podczas pobytu w Kopenhadze chciał odwiedzić matkę b. cara Mikołaja. Nie został jednak przyjęty b. cesarzowa nie chciała przyjąć go, jako człowieka, który w Genui podał rękę mordercy jej syna.

Wiadomości polityczne.

Konferencja Marszałka Sejmu z Prezydentem Ministrów. Jak wiadomo, w środę Marszałek Sejmu odbył konferencję z p. Nowakiem w związku z pogłoskami o sierpniowej sesji sejmowej. P. Nowak wyjaśnił, że obecnie Rząd z żądaniem wnioskami w sprawie zwolnienia sesji sejmowej nie występuje. „Kurjer Poranny” dorzuca na podstawie pogłosek kulturalnych, że dopiero w piątek zostanie zdecydowane, czy sprawa sierpniowej sesji sejmowej jest aktualna, czy nie. (A. W.).

Sprawa Małopolski Wschodniej. Na podstawie uchwały Komitetu Politycznego Rady Ministrów, Prezydent Ministrów p. Nowak, wezwał rzeczoznawców w celu rozpatrzenia spraw wewnętrznych i międzynarodowych Małopolski Wschodniej. We środę pod przewodnictwem p. Nowaka odbyło się pierwsze posiedzenie, po południu odbyto drugie. W skład rzeczoznawców wchodzi Michał Bobrzyński, prof. Askenazy, p. Kasznica, Loewenhertz i Los. (A. W.).

Ewentualne zmiany na polskich placówkach zagranicznych. „Rzeczpospolita” podaje szczegóły ewentualnych zmian na placówkach zagranicznych: p. Skirmunt obejmu-

je Kwirynał, p. Zaleski — Waszyngton, p. Sobański — Londyn, p. Wróblewski — Berlin, p. Holstand — Tokio, p. Piltz podobno nie wraca do Pragi. Do służby dyplomatycznej ma być przyjęty Wedkiewicz w charakterze Dyrektora Departamentu Politycznego. (A. W.).

Zjazd wojewódów. Dnia 8 b. m. odbył się w Warszawie Zjazd Wojewódów, w którym brał udział Delegat Rządu p. Roman oraz Naczelnik Wydziału Administracyjnego p. St. Rzewuski. Zjazd omawiał stronę techniczną organizacji wyborów, w szczególności sprawę stosunku do zgromadzeń przedwyborczych. W myśl poleceń ministerstwa władze administracyjne mają poleczone zajęcia się stroną techniczną organizacyjną wyborów, przy czem w żadnym razie do meritum nie mają prawa, nie wpływając absolutnie na ich wynik. (A.W.).

Koszta administracji i okupacji G. Śląska. Paryski „Journal” podaje, że na konferencji londyńskiej mają być ustalone koszty administracji i okupacji Górnego Śląska. Ostateczną sumę określi Rada Ambasadorów. Przewidywana jest suma 10 milionów franków. (A. W.).

